

מסורת הש"ס

(6) רש"י מ"ו, ר"מ מ"ז, א' על כ" (ד' ו') וקמן לע"ז.
(7) וקמן לע"ז.
(8) וקמן לע"ז.
(9) וקמן לע"ז.
(10) וקמן לע"ז.
(11) וקמן לע"ז.
(12) וקמן לע"ז.
(13) וקמן לע"ז.
(14) וקמן לע"ז.
(15) וקמן לע"ז.
(16) וקמן לע"ז.
(17) וקמן לע"ז.
(18) וקמן לע"ז.
(19) וקמן לע"ז.
(20) וקמן לע"ז.
(21) וקמן לע"ז.
(22) וקמן לע"ז.
(23) וקמן לע"ז.
(24) וקמן לע"ז.
(25) וקמן לע"ז.
(26) וקמן לע"ז.
(27) וקמן לע"ז.
(28) וקמן לע"ז.
(29) וקמן לע"ז.
(30) וקמן לע"ז.
(31) וקמן לע"ז.
(32) וקמן לע"ז.
(33) וקמן לע"ז.
(34) וקמן לע"ז.
(35) וקמן לע"ז.
(36) וקמן לע"ז.
(37) וקמן לע"ז.
(38) וקמן לע"ז.
(39) וקמן לע"ז.
(40) וקמן לע"ז.
(41) וקמן לע"ז.
(42) וקמן לע"ז.
(43) וקמן לע"ז.
(44) וקמן לע"ז.
(45) וקמן לע"ז.
(46) וקמן לע"ז.
(47) וקמן לע"ז.
(48) וקמן לע"ז.
(49) וקמן לע"ז.
(50) וקמן לע"ז.
(51) וקמן לע"ז.
(52) וקמן לע"ז.
(53) וקמן לע"ז.
(54) וקמן לע"ז.
(55) וקמן לע"ז.
(56) וקמן לע"ז.
(57) וקמן לע"ז.
(58) וקמן לע"ז.
(59) וקמן לע"ז.
(60) וקמן לע"ז.
(61) וקמן לע"ז.
(62) וקמן לע"ז.
(63) וקמן לע"ז.
(64) וקמן לע"ז.
(65) וקמן לע"ז.
(66) וקמן לע"ז.
(67) וקמן לע"ז.
(68) וקמן לע"ז.
(69) וקמן לע"ז.
(70) וקמן לע"ז.
(71) וקמן לע"ז.
(72) וקמן לע"ז.
(73) וקמן לע"ז.
(74) וקמן לע"ז.
(75) וקמן לע"ז.
(76) וקמן לע"ז.
(77) וקמן לע"ז.
(78) וקמן לע"ז.
(79) וקמן לע"ז.
(80) וקמן לע"ז.
(81) וקמן לע"ז.
(82) וקמן לע"ז.
(83) וקמן לע"ז.
(84) וקמן לע"ז.
(85) וקמן לע"ז.
(86) וקמן לע"ז.
(87) וקמן לע"ז.
(88) וקמן לע"ז.
(89) וקמן לע"ז.
(90) וקמן לע"ז.
(91) וקמן לע"ז.
(92) וקמן לע"ז.
(93) וקמן לע"ז.
(94) וקמן לע"ז.
(95) וקמן לע"ז.
(96) וקמן לע"ז.
(97) וקמן לע"ז.
(98) וקמן לע"ז.
(99) וקמן לע"ז.
(100) וקמן לע"ז.

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה קפצה וראתה ג'
 יומני גרסינן וכו'. ע"ל לט
 ע"כ מוספות ד"ה אלמא:

הנהגות הנר"א

[N] גמ' ובשבת קפצה ולא חזאי. נ"צ ל"ג לה וכן הוא בכל הפוסקים ואף הרמב"ם שמפרש דפליג אלישנא קמא מפרש דמיירי ק' ועיין במגיד משנה:

שמאי פרק ראשון נדה

שופעו. לאו דוקא: קפלה. הוי אונס: קפלה וראסה. ג' פעמים
קעבעה לה וסא כדמפרש ואזיל: אינימא יומים. כגון קפלה באחד
שבשבת וראסה וקפלה באחד בשבת וראסה וכן שלישית קעבה לה וסא
באחד בשבת וכל זמן שמתרה עוד באחד בשבת ואפילו בלא קפלה
דיה שעתא ואס הגיע אחד שבתא ולא

בדקה עצמה טמאה מספק דלורח
בזמנו הוא בא כל יומא באחד בשבת:
דלח קפין לא חזוי. אלמא לאו וסתא
הוא: אלא לקפיות. כיון דראתה שלש
פעמים על ידי קפיה הורגלה לראית
קפיה וכל יום שתקפוץ מחזקין לה
בצוהא דלח באחד בשבת טמאה ואפילו
שאר ימות שבת: לימים ולקפיות.
כל אחד בשבת שתקפוץ מחזקין לה
בצוהא דזמנה הוא לראות באחד
בשבת על ידי קפיה: לימים להודיעו
שפטיא. דלח קבעה: דיומא הוא דקא
גרים. ויהא באחד בשבת וסתא אפילו
בזל קפיה: קמ"ל. הא דלמר דלח
קבעה וסת לימים דקפיה לאשתמו
הגרמה לראיה לאידנא דקא לה וסת
באחד בשבת בלא קפיה ולא לקפיה
בזל אחד בשבת מדלח חזיא מאתמול:
במתנ"י אע"פ שאמרו דיה שעתא.
בשעתא שיש לה וסת: צריכה להיות
בזודקת. בכל יום שחרית וערבית
בשאר נשים: חוץ מן הגדה. משרתתה
יום אחד טמאה שבעה וזונה רבייה
בדקה כל שבעה שהרי בלא ראייה היא
טמאה: והיושבת על דם טוהר.

דלמה לה דזיקה אפילו תראה דם
טעורה היא: ומשמש צעדים. אע"פ
שיש לה וסת צריכה לשמש צעדים
ונצדוק לפני תשמיש ולאחר תשמיש:
ובתולה שדמיה טהורין. ד' לילות
היא אינה צריכה לשמש צעדים שגרי
דמה טהור ואפילו נשתנו מראה דמה
הואיל וטעור אמרינן דמשום תשמיש
גשתנה אבל שחרית וערבית היכא
דלא שמשא (א) אחר צעילה ראשונה
לא צריכה דזיקה כדמפרש בגמרא [ע"ב] שאל
גשתנו מראה דמים שלה: ופעמים
לא צריכה לביטול צדוק. כל אשה: שחרית
וציון השמשות. שחרית להכשיר טהרות
של לילה ערבית להכשיר טהרות של
יומם כדאמרין טעמא בריש פירקין [ד:]:
איש דאש איש. ע"ס צעלה: גב' מוך
ומי ויבה. כנוו לחמה אשה חוש

וְחִזְרָה וּרְאִתָּה בְּט"וֹ לַחֹדֶשׁ כִּשְׁעוֹמֶת
בְּצִימִים שֶׁהָא רְאִיָּה לְזִיבָה דְּהִיּוּ י"א
יוֹם שְׁבִין נְדָה לְנֶדָה וְחִזְרָה וּרְאִתָּה
בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ וּבְט"וֹ לַחֹדֶשׁ וְחִזְרָה

וראיתו צט"ו לחודש ולא ראתה צראש
ואין אשה קובעת לה וסת צימי נדסה.
בחמישי בחודש לא קבעה וסת שאין רא
דאי לטמאיה טמאה היא ואי להבנות וס

הפוסקים ואף הרמב"ם

שמפרש דפליג אלישנא קמא
מפרש דמיירי כן ועיין במגיד
משנה:

١٢

עין משפט
נר מצוה

צא א מ"י פ"ח מהל' איסורי
ציהא הלכה ה סמג לחזון
ק"ח טו"ש ע"ד סימן קפט
סעיף ז:

צב ב מ"י שם וע"ש צהשגות
וצמ"מ טוש"ע שם סעיף
יח:

צג ג ד מיי שס וע"ש צמ"מ
טוש"ע שס סעיף יז:
צד ה מיי פ"ד מהל'
מטמאי משכב ומושב

ה' ו סמג לאוין קיא:
צח ו מיי שם הלכה ו ופ"ד
מה' איסורי ביאה ה' ו
מז וע"ש סמג שם טוש"ע
ד"ד סי' קפד סעיף א וסימן
קפו סעיף א:

צו ז מיי פ"ד מהלכות
משכב ומושב הל' ז
טוש"ע י"ד סימן קלו סעיף
ז

צו ח ט מ"י שם הל' ז:
צח י ב מ"י פ"ח מהל'
איסורי ביאה הל' ט
ע"ש צמ"מ סמג שם טור
יד סי' תפט:

צמח ל מיי' שם פ"ו הלכה א:

מזמרה רע"י

[illegible]

תום' הרא"ע

משום הכי קא רייך: אל
לקפיצות. פרש"י לקפיצות
לחוריהו. וקשה לפרשו
א"כ מאי פריך בתר ימים
לחוריהו פשיטא לישני לא
דאגא.
לקפיצות לחוריהו לא
בקבעה וסת כדוהו סד
שעריקא. וע"כ כיון לא קאי
דאזי לקפיצות שעריקא אלא
לקפיצות הזה ליה לשנוי
בתר דפריך ליה מבריות
אלא לקפיצות ולוימים הלכך
לא קא רייך לקפיצות
לחוריהו עס הימים
אבל לקפיצות לחוריהו
ששטא ליה לא בקבעה מדי
הנה. אימים לחוריהו:
שטאמרו די שעתה
גריבה להיות בודקת. תקשה

[illegible]

אָלע קאָפיצות והתנאי בו, פרש"י לקפיוֹת לחודייהו וקשה דאם כן לישיני בסמוך לא קצעה וסמ לימים אלא לקפיוֹת לחודייהו ונלמה חזר מסבירו ובסמוך נמי דפריך לימים פשיטא לישיני דלא קצעה וסמ לקפיוֹת לחודיה דקקס"ד מעיקרא וגראה לפרש אלא לקפיוֹת אף לקפיוֹת דהיינו לימים עס קפיוֹת אצל קפיוֹת לחודייהו פשיטא להס"ס דלא קצעה:

אמרו דין שעתן אלא
נשניה מטמאה מעת
ואם ראתה ראשונה
בראתה קצצה וראתה
ה וסת למאי אילימא

ז קפיץ לא חזאי אלא
ישרהרנייה מתחם

ירחא וכו' צירחא וריש ירחא ומעין
 פתוח כגון שהראיות הראשונות של
 וסת היו צמון ימי נדה ^(א) (ואו כ"ה
 צירחא וריש ירחא) או ריש ירחא ורי'
 צירחא וכן בשניה ובשלישית חזאי
 חמש צירחא ולח חזאי ריש ירחא וא"ת
 ולרב פפא דמפרש ^(ב) שיליה צנות
 כותים (לקמן דף נט: ט:) ריש ירחא וחמש
 צירחא וריש ירחא וצמון ובשלישית צירחא
 ולח חזאי ריש ירחא דקבעה לה וסת
 בה' צירחא ברביעית קשה אליציה
 מתניתין לרבי יוחנן וי"ל דליה יפרש
 מעין פתוח דחזאי שלשה זמני ריש
 ירחא וחמש צירחא ולחאי ^(ג) דפריש
 לקמן דריש איירי דחזאי ג' זמני ריש
 ירחא וחמש צירחא דהאי נמי מקרי
 מעין סתום יפרש מתני' מעין פתוח
 כפירוש אחר דרש"י דפריש ארתה א'
 ב' ג' ד' ר' ר' פופים ב' חדשים ראשונים:
 אלה

דיכּה להיות בודקת חוץ מן הנדה והיושבת על דם
חוץ מיושבת על דם טוהר ובתולה שדמיה טהורים
בודקת שחרית ובין השמשות ^בבשעה שהיא עוברת
ת עליהן כהנות ^בבשעה שהן אוכלות בתרומה ^גרבי
עברתן מלאכול בתרומה: ^{גמ'} חוץ מן הנדה דבתוך
ה ^ההניחא לרבי שמעון בן לקיש דאמר אשה קובעת
ה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה שפיר
ד' אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה תבדוק
אמר לך רבי יוחנן כִּי אמינא אנא היכא דחזיתיה
ניה ממעין פתוח לא אמרי: והיושבת על דם טוהר:
על דם טוהר הניחא לרב דאמר ^המעין אחד הוא
ה טהרתו שפיר אלא ללוי דאמר שני מעינות הם
לא פסק ההוא מעין טמא אמר לך לוי הא מני
בית

וְחִבּוּדָם וּמִטְרַפֵּינִי מִתְּרִי רְאוּתָם דִּימִי זִיכָּרָה לִפְנֵי רֵאשִׁי לְקִבְּיוֹת וּסְתָם:
 וְרִאשָׁתָּה חֲמִישִׁי בַּחֲדָשׁ דִּהְיִינוּ בְּיָמֵי נְדוּתָהּ וְחִזְרָהּ וְרִאשָׁתָּה עוֹד פְּעֻמִּים
 מְלוּלָה לְרִאוּת בְּיָמֵי נְדוּתָהּ: **שְׁפִיר**. קִמְנִי מִתְמַתֵּינִי לֵאלֹהִי בְּעִיָּא דְּדִיקָה
 פְּעֻמִּים לְיוֹם אַחֵר שְׁאִינָה לְמוֹדָה עַד עֲכָשִׁי הֵא אֲמַרְתָּ לֵאלֹהִי קְבָעָה:
 (פ' קצ"ג): כְּגוֹן דְּחוּזֵי רִישׁ יִרְחָא וְרִישׁ יִרְחָא וְעֲשָׂרִים וּחֲמֵשָׁה וְרִישׁ יִרְחָא
 יִרְחָא דְּמִפְרַשׁ הֵס דְּאֲמַר וּסְתָה בְּרִישׁ יִרְחָא קְבָעָה וְהֵא דְּלֹאקִידִים
 יִרְחָא חֻזָּק מִמְעִין קְטוּם וְגַם לִרְאִיָּה אֲחֵרוֹנָה שְׂכִינָן לֵהּ כְּמִעִין
 וְהֵא כְּגוֹן שְׁהֲלוּתָהּ הִרְאֵשׁוֹת וְסָת (כ) יְהוּ חֲתוּךְ יָמֵי נְדָה יָהּ
 מִנָּה קִמְנִי חוּץ מִן הִנְדָּה) הֵילֵכְךָ לֹא בְּעִיָּא דְּדִיקָה בְּיָמֵי נְדוּתָהּ שְׁהִרְ
 יָן קְטוּם שְׂרָתָה הַיּוֹם וּפְסָקָה וְחִזְרָהּ וְרִאשָׁתָּה בְּרִצְעִי אִם חֲמִישִׁי
 וְרִאשָׁתָּה פְּעַם שְׁנִיָּה דְּב' בַּחֲדָשׁ וְכֵן שְׁלִישִׁית לֹא מֵהֵנָּה רִאִיָּה דְּרִצְעִי
 דְּרִצְעִי: **מִבְּקָשָׁה** לִישָׁב כְּשִׁכְלִין יָמֵי לִידָה כְּגוֹן בְּשִׁצְעִי לִזְכֹּר אִם
 וְנִיחָא לְרֵב דְּאֲמַר. בְּפִרְקָה בְּנוֹת כְּוֹסִים (לְקַמֵּן ד' קצ"ג): **מַעֲיָן** אֶחָד הוּא.
 הַסְּרוּתָה עֲמָלָא. תוֹךְ שְׂבָעָה לִזְכֹּר יִימֵי לְנִבְּקָה: **וְהַסְּרוּתָה** עֲמָלָא. כֹּל
 לֹא פְּסָקָה עֲמָלָא הַיּוֹם וְהַסְּרוּתָה לְחִזְרָה: **אֵלָּא** לְלוּי דְּאֲמַר שְׁנֵי מַעֲשִׂוֹת
 דְּ"ד לְנִבְּקָה נִסְתָּם הֵטְמָא וּנְפִתָּה הֵטְרוּר וְאֻקְוִימָנָה הֵס שְׂמִיעוּתָה
 עַד שְׁתַּפְּסוֹק דֵּהָא לֹא נִסְתָּם הֵטְמָא תַּבְדּוֹק בְּשִׁצְעִי דִּילְמָא וְכו':

ב"ש

גדה היינו פתוח קשה למאי דבצי למימר בסוף בנות כותים דאפילו כי האי גונא אמר רבי יוחנן א"כ תקשי ליה מתני' הלכך לשון שני עיקר: